

[Mølgaard]

mistillid til LO og deres tilsluttede forbund, er det dog egentlig en fantastisk konsekvens at drage at lave indgreb over for den anden part, Dansk Arbejdsgiverforening, og dens medlemskreds. Jeg må sige til ordføreren for SF, forslagsstillerne, hr. Ole Henriksen, at det klart er at rette smed for bager, og det er da urimeligt for smeden. Det er jo ikke ham, der kan anklages for ikke at have rent mel i posen. Jeg vil tro, at smedeforbundet må være modstander af en sådan politik, men jeg havde egentlig også tiltroet SFs retssans en bedre politik.

Havde SFs motiver til forslaget så bare været noget anderledes, havde man nok kunnet ofre det lidt mere velvilje, end forslaget kan opnå nu fra retsforbundets side. Havde det således været en påpegning af det urimelige i, at elforbrugere, trafikanter m. fl. blev tvangsindlagt til at bøsse ikke blot til den arbejdsgiverorganisationsmæssige faglige aktivitet, men også til andre aktiviteter, kunne man da overveje forslaget. Den arbejdsgivermæssige faglige aktivitet burde vel i almindelighed kunne antages, om jeg så må sige, at bære lønnen i sig selv, så forbrugerne faktisk ikke kommer til at betale. At det nok kun gælder med nogen modifikation, skal jeg om lidt vende tilbage til.

Men nu først det kontingent, som Dansk Arbejdsgiverforening videreformøbler som partipolitiske tilskud til helt sikkert konservative partier. Havde det så været i forargelse over dette, for at undgå sådan et misbrug af sagesløse, politisk bedrevidendes midler, at forslaget fremsattes, havde det nok været værd at overveje støtte. Men nej, det argument er ikke med. Og det er da i orden med organisationsflertalsmisbrug af organisationsmidler til partipolitiske formål i hvert fald på fagbevægelsessiden for SFs vedkommende. Her synes man dog alligevel at handle med en smule konsekvens, nemlig ud fra det princip, at man skal handle ens til begge sider af organisationslivet. Vel, havde SF haft en anden holdning her, havde man jo nok også valgt en anden lovforslagsmodel indebærende, at sådanne tilskud eller sådanne misbrug af betroede midler blev forbudt. Men nej, det er altså ikke SFs ønske.

Var det så en forargelse over, at medlemskabet af Arbejdsgiverforeningen alligevel ikke bærer lønnen i sig selv, fordi man i visse monopolvirksomheder kører på dyrere

overenskomster end i privatindustrien på trods af medlemskabet af Dansk Arbejdsgiverforening, var der vel egentlig også grund til at antyde, at der var ideelle motiver bag forslaget. Og her er der jo tale om, at man netop fra både LOs og Dansk Arbejdsgiverforenings side har accepteret disse dyre overenskomster ud fra en filosofi om, at disse virksomheder jo bare kan skrive ekstraregningen ud til forbrugerne og det offentlige, de skal sagtens skaffe sig dækning, de er ikke udsat for konkurrence af nogen art. Det er renlivet monopolisme og forbrugerudbytning eller bedrag over for det offentlige, men det er vist alligevel heller ikke sådanne motiver, der driver SFs værk, når de kommer med et forslag af denne art.

Vi må da fra retsforbundets side alt i alt vende os imod forslaget, ikke mindst på grundlag af forslagsstillerens argumentation. Retsforbundet ønsker alternativ frihed, bestemt også omfattende organisationsfrihed og frihed for en lovgivning af den art, SF her har foreslået.

Ole Henriksen (SF):

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om det uheldige i, at man blander sig i organisationsfrihed, og dertil kan jeg sige generelt, at vi ønsker egentlig ikke at blande os i den organisationsfrihed, som er sikret i grundloven, men det, der er afgørende her, er, at vi ønsker heller ikke, at det offentlige, dvs. stat og kommune, begynder at tage parti for den ene eller den anden part på arbejdsmarkedet. Det er jo også fremgået af SFs holdning f. eks. under overenskomstindgrebet, at først og fremmest staten skal holde sig væk fra at tage parti i storkonflikter og i organisationernes mellemværende. Men som det jo meget rigtigt blev påpeget af hr. Mølgaard, går dette jo ud på, at vi rent faktisk gennem vores elregning og gennem vores busbilletter, og hvad der måtte være af offentlige virksomheder, er med til at understøtte Dansk Arbejdsgiverforening i og med, at man betaler kontingent til Dansk Arbejdsgiverforening, og dermed er man også i hvert fald økonomisk part i sagen. Jeg er enig i, at det er et argument, som måske ikke står i bemærkningerne, men det er dog et argument, som vi helt og fuldt kan tilslutte os